

Dette viste sig imidlertid umuligt, idet Ministeren ønskede at bevare Direktøren i sin umiddelbare Nærhed og ikke kunde acceptere hans Ønske om at rejse til Grønland.

Da det imidlertid var meget paakrævet ikke mindst af Hensyn til Forhandlingerne med Grønlandsdelegationen, at en Repræsentant for Styrelsen endnu i 1945 besøgte ikke alene Kolonierne, men ogsaa et større Antal af de mindre Pladser for at sætte sig ind i Enkeltheder vedrørende paatænkte Reforme, blev Fuldmægtig M. Jensen sendt til Grønland fra August til November, i hvilken Periode han besøgte et stort Antal beboede Pladser og modtog en Mængde Oplysninger af Betydning for Styrelsens Direktør.

En saadan Rejse paa Direktørens Vegne vil man formentlig ikke kunne paalægge Fuldmægtig Jensen, uden at der ydedes ham et Vederlag til Dækning af de ved Rejsen foranledigede ekstra Udgifter til Klæder og dels som et Honorar for den ydede særlige Indsats.

Saaledes foranlediget skal jeg med Bemærkning, at Finansministeriets Tilslutning er indhentet, herved anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling af Forslag til Tillægsbevillingslov for 1945—46 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 18 B. 1. a. 4. Vederlag een Gang for alle.

Kontoen forhøjes med..... 1 000 Kr.

KNUD KRISTENSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

P. P. Sveistrup.

226) B. 1. a. 4. og B. 4. a. 2. Honorar vedr. Transithavne. Skrivelse fra Statsministeren:

Statsministeriet. København, den 1. April 1946.

Journ. Nr. 105/45.

Under den før Krigen gældende Ordning blev samtlige grønlandske Kolonier besejlet direkte fra København, hvilket ikke kunde undgaa at foranledige, at det enkelte Skib anløb et ikke helt ringe Antal Havne af Hensyn saavel til Produkternes Losning som Lastningen. Denne Fremgangsmaade medførte, at Omkostningerne i Grønland blev mindre, medens Skibsfartens Omkostninger ved den længere Besejlingstid pr. Rejse blev større.

Da det under Krigen blev baade vanskeligt og kostbart at anvende den hidtil benyttede Fremgangsmaade med Besejling af alle Kolonier, besluttede Landsfogeden, at de fragtede Skibe kun skulde anløbe et mindre Antal saakaldte Transithavne, medens Varerne fra disse Havne ved senere Lejlighed dels ved Hjælp af Styrelsens Skibe og dels ved Hjælp af Kystfartøjerne fordeltes til de enkelte Kolonier.

Ved Anvendelsen af Transithavnene forøgedes Arbejdet saavel for Handelens danske Tjenestemænd som for de grønlandske Underbetjente meget betydeligt, og der er i Aarene 1940—1945 tilstaaet forskellige Honorarer for Transitgodstjeneste. Disse er for den Periode, i hvilken Forbindelsen har været afbrudt, opgjort paa følgende Maade:

	Danske Tjenestemænd	Grønlandske Underbetjente
1940—41.....		2 690 Kr.
1941—42.....	2 700 Kr.	300 —
1942—43.....	4 250 —	1 065 —
1943—44.....	8 100 —	490 —
1944—45.....	10 700 —	635 —
Tilsammen...	25 750 Kr.	5 180 Kr.

Der vil til sin Tid, naar den samlede Bearbejdelse af de grønlandske Regnskaber foreligger, blive søgt Hjemmel til de stedfundne Udbetalinger.